

AJUDANT A VIURE

Amèrica hispana a les nostres portes

Des que Jesús Ressuscitat envià els seus amb les conegudes paraules: «aneu a convertir tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot allò que jo us he manat», els apòstols i deixebles no han deixat «de predicar la paraula de la veritat i generar les esglésies» (sant Agustí). Una llavor que ha anat fructificant entre nosaltres, gràcies a Déu, i s'ha traduït també en obres en favor del benestar moral i material dels germans d'altres indrets, com he pogut experimentar amb molt de goig en la recent visita als nostres

mossens que treballen a Cali (Colòmbia). És evident que l'Església particular de Lleida no ha estat mai una Església aïllada sinó molt oberta, com correspon a la catolicitat que la defineix i a la seva constitutiva dimensió d'universalitat.

Tots compartim sensacions variades quan tenim ocasió de conèixer experiències directes d'aquells qui han decidit dedicar la pròpia vida i energies al servei de l'Evangeli i dels pobres: sentim admiració pel seu «heroisme» i ganes de fer alguna cosa ben concreta, i també indignació per les in-

justícies de que són objecte milions de persones arreu del món (junt a una certa vergonya de pertànyer a aquella minoria de «benestants» que encara es queixa i es lamenta de les pròpies condicions de vida).

Avui vull agrair expressament en nom de tots la generositat personal de tots aquells germans i germanes que han fet i continuen fent de la seva vida un servei evangèlic, mitjançant el qual la presència de l'Església en els països de Missió s'ha anat institucionalitzant i consolidant, la qual cosa dóna estabilitat i perdurabilitat.

He de dir també que allò que hem pogut compartir en la nostra visita als nostres mossens de Cali no ha estat una rauxa sempre admirable d'uns missioners aventurers, sinó el compromís de molts anys de servei evangèlic senzill i proper a una població pobra en recursos i disponibilitats econòmiques, però rica en humanitat i alegria fraterna.

Penso també que el treball d'aquests germans ens beneficia també aquí, construeix Església aquí, i hem de mantenir viu l'intercanvi de sentiments i accions evangèliques, per tal de no perdre de vista mai la nostra dimensió missionera «ad gentes» que ells fan possible.

Darrera l'acció dels nostres missioners hi ha sempre present l'Església mare de Lleida i també hi hauria d'haver la generació d'un moviment permanent de sensibilització i col·laboració entre les Esglésies. De fet, l'Església de Cali (els seus Pastors) han mostrat interès i també estan disposats a compartir amb nosaltres alguns dels seus preveres en justa reciprocitat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Commemoració dels 50 anys de «Mans Unides»

El diumenge 15 de febrer, a les 12 del migdia la catedral de Lleida va acollir l'Eucaristia commemorativa dels 50 anys de «Mans Unides», presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pel degà i capitulars. Amb aquesta celebració, a la que van assistir la presidenta de Mans Unides Pilar Menéndez i l'equip de col·laboradores d'aquesta entitat solidària de l'Església, s'obriren els actes commemoratius d'aniversari, entre els quals destaca el pelegrinatge a Montserrat de totes les «Mans Unides» de les diòcesis catalanes, programat pel proper 28 de març.

De família i de comunicació, ... parlem-ne

Ja fa un temps que la Delegació Diocesana de Família i Vida de Lleida ens va oferint un seguit de materials per ajudar a reflexionar sobre la família i el seu entorn, o per aprofundir en les diverses circumstàncies que l'envolten. Ara segueix amb aquesta dinàmica, i en aquesta ocasió ens ofereix un llibre sobre la comunicació, la necessitat d'exercitar-la que té la família i el que passa quan s'empra o quan és deficitària, es tracta del llibre *De família i de comunicació, ... parlem-ne*, i en són els autors la Blanca Roca i el Juan Luis Salinas.

Per abordar el tema dedica els dos primers capítols a qüestions preliminars sobre el que és la comunicació i a descriure l'entorn familiar i el paper que té aquella en la transmissió dels valors, l'estil de viure, l'espiritualitat, ... Tot seguit passa a mostrar-nos quin ha de ser el clima i l'ambient necessaris per tal

que la comunicació sigui possible, ens mostra la relació que hi ha entre l'acceptació de l'altre i la comunicació per saber viure l'alteritat, i ens ajuda a copsar la importància de l'actitud de

comunicació en les relacions familiars, especialment entre el matrimoni i amb els fills. Per acabar comenta diferents elements o disposicions que ens poden afavorir la plena comunicació i ens parla de la capacitat d'escoltar, l'assertivitat, el diàleg, i la comunicació sentimental i sexual. S'ha d'observar que també ens aporta elements de creixement i resolució de situacions enrarides i estableix les

línies necessàries per enfortir la relació de parella.

Per finalitzar, ens mostra com la parella arriba a la comunió total en viure des de l'amor intens i reeixit de la quotidianitat diària, el qual és signe i significació (sagrament) de l'Amor, de Déu.

Centenari de la Unió Eucarística Reparadora (UNER)

▶ Dissabte 6 de març, 6.30 tarda a la parròquia de Sant Pere de Lleida, Hora Santa i a les 7.30, Santa Missa presidida pel consiliari Mn. Josep Martí Cristòfol. Dissabte 7, 5 tarda a l'Acadèmia Mariana, Vídeo-forum «Pablo de Tarsó» i a les 7 tarda, Santa Missa presidida pel bisbe Joan Piris. Diumenge 8 de març, sortida a la parròquia de Llardecans. A les 12.30, acte eucarístic i participació a la Missa dominical presidida pel rector Mn. Josep M. Cebrià. Visita a la capella-santuari de la Mare de Déu de Loreto. 6 tarda, Pregària vocacional a la capella del Santíssim de la Catedral i a les 7.30, Eucaristia del primer diumenge de Quaresma i cant de Vespres.

DIUMENGE I DE QUARESMA

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra».

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida».

► Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, / és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 3,18-22)

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyí Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Viví entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

► Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo hago un pacto con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañaron: aves, ganado y fieras; con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Hago un pacto con vosotros: el diluvio no volverá a destruir la vida, ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Ésta es la señal del pacto que hago con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las edades: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi pacto con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi pacto con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir los vivientes.»

► Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son mi misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas. / Acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida. Con este Espíritu, fue a proclamar su mensaje a los espíritus encarcelados que en un tiempo habían sido rebeldes, cuando la paciencia de Dios aguardaba en tiempos de Noé, mientras se construía el arca, en la que unos pocos —ocho personas— se salvaron cruzando las aguas. Aque-

llo fue un símbolo del bautismo que actualmente os salva: que no consiste en limpiar una suciedad corporal, sino en impetrar de Dios una conciencia pura, por la resurrección de Jesucristo, que llegó al cielo, se le sometieron ángeles, autoridades y poderes, y está a la derecha de Dios.

► Lectura del evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, dejándose tentar por Satanás; vivía entre alimañas, y los ángeles le servían. Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el Reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Sant Pau Apòstol. Pintura sobre taula, procedent d'Os de Balaguer. MNAC, Barcelona. L'espasa que porta l'apòstol simbolitza la Paraula de Déu que penetra fins a la més profunda intimitat del cor humà

COMENTARI

Pregó de la Quaresma

A la Tardor i a la Primavera la naturalesa es renova. També la comunitat cristiana, fidel a una tradició de molts segles i conscient de la necessitat permanent de purificació, en el temps de Quaresma enceta un procés de renovació en la fe, l'esperança i la caritat, és a dir, de la joia de viure.

El pitjor enemic en aquesta oportunitat de renovació és la rutina. No es tracta de la bona rutina, que és aquella que fa dels bons costums adquirits una via de protecció de la nostra feblesa. Es tracta d'aquella rutina que, en viure alienats, fa que ni ens plantejem el que ens passa.

Aquesta Quaresma tenim, doncs, una avinentesa de renovar la nostra vida. Per assolir aquesta fita, el que ens cal és fer cas a la crida del Dimecres de Cendra quan a l'evangeli se'ns va invitar a renovar la relació personal amb Déu (pregària), l'amor als altres (almoïna) i buidar el pes de les maletes del consum inútil, mitjançant l'austeritat (dejuni). Es tracta, doncs, de renovar l'autenticitat de la vida.

Per això, les preguntes plantejades per les temptacions de Jesús, són les preguntes clau de la vida dels cristians de tots els temps i les úniques que ens poden ajudar a viure una Quaresma innovadora. Aques-

tes preguntes vitals es poden formular així:

- Visc *solament* pendent del pa, dels diners i del consumisme, prescindint del voler de Déu i de les necessitats dels pobres?
- M'he muntat la vida, pendent *solament* de la imatge i del prestigi social?
- Busco la seguretat *solament* en la protecció del poder econòmic, polític, social i cultural de l'ordre establert?

En definitiva, la nit de Pasqua es prepara des d'avui...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46. ■ **dimarts**: Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15. ■ **dimecres**: Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32. ■ **dijous**: Est 4,17ss / Sl 137 / Mt 7,7-12. ■ **divendres**: Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26. ■ **disabte**: Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48. ■ **diumenge** vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.): Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10.

SÍNODE SOBRE LA PAROLA DE DÉU

La casa de la Paraula: l'Església

El *Missatge* del Sínode 2008 —verdadera joia del Sínode!— dedica un dels seus apartats a «l'Església com a casa de la Paraula», la qual «a través dels bisbes en comunió amb el successor de Pere, continua custodiant, anunciant i interpretant la Paraula». Aquesta casa està edificada sobre les quatre columnes que enumera la primera descripció de l'Església primitiva d'Ac 2,42:

1. La columna inicial és *l'ensenyament dels Apòstols* i inclou la predicació de la Paraula de Déu, ja que «la fe ve de sentir la predicació, i la predicació és l'anunci de la Paraula de Crist» (Rm 10,17). Predicació que s'expressa en el *kerigma* o anunci, la catequesi i l'homilia.
2. L'altra columna és *l'Eucaristia* profundament unida a la Paraula de Déu, ja que «l'Església ha venerat sempre les divines Escriures com també ha venerat el mateix cos del Senyor. Per

això, especialment en la sagrada litúrgia, no deixa mai de prendre el pa de vida de la taula [...], tant el pa de la paraula de Déu com el del cos de Crist» (DV 21).

3. La tercera columna està constituïda per les *pregàries*, on ocupa un lloc privilegiat la «Litúrgia de les Hores», la pregària de l'Església per excel·lència, i la *lectio divina* o lectura orant de la Bíblia, a imatge de Maria que «guardava tot això en el seu cor i ho meditava» (Lc 2,19).
4. La darrera columna es centra en la «koinonia» o *comunió fraterna*, és a dir, l'amor cristià, ja que per esdevenir germans i germanes de Jesucrist cal ser com «els qui escolten la paraula de Déu i la compleixen» (Lc 8,21).

Dr. Salvador Pié-Ninot

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

La posició de l'Església catòlica

La posició de l'Església catòlica continua essent forta, malgrat tot, com va demostrar la gran participació en la mort de Joan Pau II. L'Església catòlica també és forta als Estats Units. Allà, amb els seus seixanta-dos milions de fidels, és la primera confessió del país en termes relatius, encara que la seva influència és més aviat limitada respecte del nombre de fidels i de la força de les seves institucions.

En l'àmbit mundial, catolicisme d'una banda i neoevangelisme de l'altra es presenten com els principals corrents del futur del cristianisme i de la religió d'Occident. Fins i tot així, no hem d'oblidar les esglésies protestants històriques i d'altra banda l'ortodòxia, que és en gran part la fe de l'Est europeu i de Rússia.

El catolicisme ha reafirmat la seva identitat religiosa: aquest va ser el missatge de Joan Pau II, que el va distanciar del relativisme liberal de la cultura europea. Coherent amb la seva experiència secular, el catolicisme ha predicat la convivència entre les diferents cultures i civilitzacions. D'una banda, el mateix catolicisme, en la seva història, ha absorbit diferents cultures; de l'altra, ha conviscut amb altres cultures i religions.

El catolicisme ha demanat llibertat religiosa per a tothom; ha ofert el diàleg com a terreny de trobada. És una posició en què coincideixen, majoritàriament, ortodoxos i protestants. El moviment neoevangèlic, encara que sense posicions unitàries, i el catolicisme apareixen com els dos grans corrents cristians.

Andrea Riccardi

(*Convivre*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

1. ✠ Diumenge. Sant Rossend (Salas 907-Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. Dilluns. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. Dimarts. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. Dimecres. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, pa-

pa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. Dijous. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. Divendres. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. Dissabte. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

EL HIMNO AL AMOR

«Si no tengo amor...»

En primer lugar, Pablo señala en los tres primeros versículos (1Co 13,1-3) el sublime significado del amor para nuestra vida. Mediante la yuxtaposición de varias frases condicionales, va tensando un arco admirable y, de este modo, otorga a sus afirmaciones un vigor especial. Aunque una persona posea todos los dones y talentos de la tierra, no le servirán de mucho, porque sin amor todo carece de valor.

Los corintios estaban orgullosos de la oración en lenguas, porque en ella no hablaban en su lengua materna, sino que se abandonaban a la acción del Espíritu y pronunciaban, en un lenguaje extático, palabras que no comprendían. Éste era para ellos el lenguaje de los ángeles, que supera todo lenguaje humano. Ahora bien, con este fenómeno especial del lenguaje yo mismo puedo atraer la atención de los demás. El fundamento de las palabras que pronuncio no es ya el amor, sino mi propio ego, que de este modo se hincha.

Esto no vale sólo para el hablar en lenguas, sino para cualquier lenguaje con el que juego con las palabras para causar impresión. Las palabras pueden ser expresión del amor. Pero también pueden expresar mi necesidad de demostrar lo que valgo. Sólo las palabras que proceden del corazón, que están llenas de amor, tienen una eficacia sanadora sobre las personas. Todo lo demás es únicamente un deseo de notoriedad, un ruido vacío.

El amor es para Pablo el fundamento de nuestro lenguaje. Es la fuente de la que brotan las palabras. Si nuestro lenguaje no lleva en sí la semilla del amor, aunque sea brillante y conenzamos a otros, nuestras palabras no se convierten realmente en una bendición para otros.

Anselm Grün

(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

ENTREVISTA

► JOSÉ RAMÓN AYLLÓN

Pau, el comunicador

Els dies 27 i 28 de gener es va celebrar la 44a edició de les Jornades de Qüestions Pastorals que organitza anualment el Centre Sacerdotal Montalegre. Enguany han estat dedicades a sant Pau, amb motiu de l'any Paulí. El lema escollit ha estat *Sant Pau, obert a les cultures, apassionat per l'Evangelí*. José Ramón Ayllón, filòsof i escriptor càntabre, va impartir la ponència *Sant Pau, un gegant de la comunicació*, en la qual va afirmar que Pau pot «contagiar» als cristians «la seva passió per Jesucrist, la valentia de difondre el seu missatge als quatre vents, la unitat cordial entre tots els cristians i una exquisida fidelitat creativa al *dipòsit de la fe*».

Qui seria sant Pau, avui?

Podria ser un Papa amb el doble carisma de Joan Pau II i Benet XVI, i amb moltes possibilitats d'aconseguir la unitat trencada de tots els cristians. Un comunicador de la seva talla podria ser el president Obama, però només en les formes, ja que els continguts són radicalment diferents: no és el mateix parlar de crisi econòmica que prometre amb garanties la vida eterna.

Què aporta Pau al món d'avui?

Un món que segueix immers en la foscor de la caverna platònica, derrotat per l'escepticisme, sant Pau l'allibera amb la llum de la veritable transcendència, l'únic que la Humanitat sempre ha percebut com a més important que la mateixa vida: l'autèntic sentit de la vida.

Per què li atrau la figura de sant Pau?

Perquè Jesucrist li ha permès veure'l i conèixer-lo a fons, fins al punt de poder dir que «tot ho considero una pèrdua, comparat amb el bé suprem que és conèixer Jesucrist, el meu Senyor». Un tipus amb aquesta experiència extraordinària té molt a ensenyar-me, potser més que ningú. A més, la seva estatura humana em sembla comparable a la de Juli Cèsar, Hernán Cortés o sant Agustí.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

Via Crucis dels Portants del Sant Crist de Sant Llorenç.—Tots els diumenges de Quaresma a la parròquia de Sant Llorenç a les 6.45 de la tarda, tot seguit a la Missa de les 6, amb la imatge del Sant Crist de l'Agònia, titular de la Pia Unió dels Portants.

Eucaristia del primer diumenge de Quaresma a la catedral.—Diumenge 1 de febrer, 7.30 tarda a la catedral, Eucaristia del primer diumenge de Quaresma i cant de Vespres, presidida pel bisbe Joan Piris.

Seminari Francesc Castelló.—Dimarts 3 de març, de 7 a 9.30 tarda a l'IREL, sessió del Seminari «Francesc Castelló», dedicat a la «Història del pensament cristià a l'època moderna». Aproximació a les figures de Friedrich Schleiermacher (1768-1855), convers al catolicisme i Vladimir Soloviov (1853-1900), pensador rus.

Jornada de Càritas per a sacerdots i religiosos.—Dijous 5 de març, a partir de les 10 del matí al Seminari de Solsona, organitzada per Càritas de les diòcesis de Lleida, Urgell i Solsona. Ponents: Vicente Altaba, delegat episcopal de la CEE a la Confederació de Càritas i Mn. Ramon Prat, membre del Consell Consultiu de la Confederació de Càritas, amb el tema: «El prevere en l'anunciació de Càritas a la comunitat parroquial». Inscricions: telèfon 973 283 081.

Divendres de la Divina Misericòrdia.—Divendres 6, a partir de les 6 de la tarda a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar, actes propis de l'Apostolat de la Divina Misericòrdia: Exposició del Santíssim, rés de la Corona, Sant Rosari i veneració de la reliquia de santa Faustina. 7 tarda, Santa Missa.

Via Crucis i Eucaristia de Vida Creixent.—Divendres 6, 6 tarda a l'Acadèmia Mariana, Via Crucis del Moviment Vida Creixent i a les 6.30 celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris.

Estudi de l'Evangeli per africans.—Divendres 6, 7.30 tarda a l'Acadèmia Mariana, curs d'estudi de l'Evangeli per africans a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

Confirmacions del col·legi Maristes Montserrat.—Divendres 6, 8.30 tarda a la parròquia de Sant Ignasi de Lloia, Eucaristia de Confirmacions d'alumnes del col·legi Maristes Montserrat presidida pel bisbe Joan Piris.

Seminari sobre l'Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 7, 10.30 del matí al santuari-parròquia de Santa Teresina, seminari «Claus fonamentals del seguiment de Jesucrist, segons els sants del Carmel, amb textos escollits de la Gna. Cristina Kaufmann.

Vigília de l'Adoració Nocturna.—Dissabte 7, a partir de les 10 de la nit a la parròquia de Sant Llorenç, Vigília Eucarística mensual de l'Adoració Nocturna, dirigida pel consiliari Mn. Daniel Turmo.

Exercicis Espirituals per adults.—Del 23 al 27 de març, a la Casa d'Espiritualitat, organitzats pels Grups d'Oració i Amistat i dirigits pel P. R. Fabregat, jesuïta. Inscricions: telèfons 973 261 090 - 652 180 687.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La Granadella celebra la festa de l'ermita de Sant Antoni

S'inicia la festa el 16 de gener a la tarda, amb la benedicció a l'església parroquial de 700 «coques del Sant». El 17 de gener, a l'ermita de Sant Antoni es féu de bon matí el tradicional «esmorzar de germanor», seguit de la benedicció dels animals per cloure a les 11.30 amb la celebració de la Missa a l'ermita en honor de sant Antoni Abad, oficiada pel rector Mn. Martí Sandiumenge amb l'assistència com és tradició dels «quintos i quintes», sis noies i un noi nascuts l'any 1990. També Bellguarda va celebrar la festa de Sant Antoni amb la benedicció de 120 coques del Sant.

Els salesians celebren Sant Joan Bosco i inicien el 150 aniversari de la seva fundació

El vespre del dissabte 31 de gener, la comunitat salesiana de Lleida va celebrar la festa del seu fundador sant Joan Bosco, alhora que s'inicià la commemoració del 150 aniversari de la congregació. Es féu amb una concelebració eucarística a la parròquia de Sant Agustí del barri de la Bordeta de Lleida, que tenen encomanada els pares salesians, juntament amb la de Sant Josep Obrer, dels Magraners. Presidí el rector P. Àngel Pinto, fent memòria en la seva homilia d'aquest aniversari fundacional, i referint-se al carisma dels salesians, com homes d'espiritualitat senzilla que arreu del món s'han dedicat als joves, preferentment als més desfavorits, seguint les petjades i l'exemple del seu fundador. En acabar, els nombrosos fidels que van assistir a l'eucaristia, van compartir amb els membres de la comunitat un sopar fred. La comunitat salesiana de Lleida, ubicada al barri de la Bordeta, està formada actualment per quatre religiosos: el P. Joan Valls (superior), el P. Àngel Pinto, el P. Àngel Alegre i el P. Joan de Tejada.

Festa patronal de Vida Creixent a l'Acadèmia Mariana

El dia 2 de febrer, festa de la Presentació de Jesús al Temple, el moviment cristià de gent gran «Vida Creixent», va celebrar a l'Acadèmia Mariana la festa dels seus patrons Simeó i Anna. S'inicià amb una trobada al Teatre de la Ma-

riana i tot seguit, el consiliari Mn. Daniel Turmo presidí la Missa de la festa a l'oratori de la Patrona de Lleida, la Verge Blanca de l'Acadèmia, on no hi va faltar la tradicional benedicció de les candeles. La jornada patronal de Vida Creixent va cloure amb un dinar de germanor.

Eucaristia i sopar de la Fam de «Mans Unides»

La Delegació de Mans Unides a Lleida va celebrar el dissabte 7 de febrer, la Jornada del Dejuni Voluntari. Ho féu enguany a la parròquia Sant Agustí del barri de la Bordeta, atesa pels pares salesians, juntament amb les altres parròquies que formen l'arxiprestat «Perifèria»: Sant Josep Obrer (Magraners), Sant Antoni Maria Claret (Balàfia), Verge dels Pobres (Secà de Sant Pere), i Santíssim Salvador (Pardinyes). S'inicià a les 8 del vespre amb l'Eucaristia, presidida pel rector el P. Joan Valls i concelebrada pel vicari P. Àngel Pinto i el claretí P. Nemesi Solà, rector de la parròquia Sant Antoni Maria Claret. Hi participaren la presidenta de Mans Unides a Lleida, Pilar Menéndez, amb un grup de voluntàries de la Delegació, així com un bon nombre de feligresos de totes les 5 parròquies de l'arxiprestat. El salesià P. Joan de Tejada, dirigí els cants amb la seva guitarra, tan adients per aquesta celebració com: «Mans, mans a les mans» o «Unint les mans, germans». En la seva homilia, el P. Joan Valls valorà el treball de sensibilització i acció directa de Mans Unides al llarg de 50 anys, fent present l'opció preferencial de Jesús pels pobres, recordant el lema de la campanya d'enguany: «Combatre la fam, projecte de tots», convidant tothom a fer el mateix que Jesús, lluitar contra el mal i contra les causes que el provoquen, sense descuidar la trobada amb Déu Pare. El celebrant va llegir uns paràgrafs de la glossa del Sr. Bisbe dedicada a «Mans Unides» amb motiu del 50 aniversari i recordà com el document que les parròquies de l'arxiprestat treballen aquest curs «Renovar les nostres comunitats» va en la mateixa línia: «L'opció preferencial pels pobres és el camí de Jesús i ha de ser també el camí de tot cristià». En acabar l'homilia, la presidenta de Mans Unides llegí el Manifest Contra la fam al Món i presentà el projecte que enguany vol finançar la Delegació de Lleida: La construcció d'aulas per a escoles d'ensenyament secundari a Manduraj (Índia), per valor de 107.926 €. Projecte que es finançarà amb la col·lecció de la Campanya i amb les activitats que al llarg de l'any es fan a favor de Mans Unides. Tot seguit, als locals parroquials, ambientats amb els 50 cartells que han protagonitzat les campanyes contra la fam, tingué lloc el «Sopar de la Fam» amb la tradicional llesca de pa amb oli i la poma, amb la participació de prop d'un centenar de persones.

DELEGACIÓ DE FAMÍLIA I VIDA

2009: Any de Pregària per la vida

A proposta de la Subcomissió Episcopal per la Família i Defensa de la Vida, i amb el vist i plau del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal, es proposa que aquest any 2009 sigui un any de pregària per la vida, el qual estarà emmarcat en el lema *Beneït sigui el fruit del teu ventre*. Es pretén que, com diu l'Evangelium Vitae, *en cada comunitat cristiana, amb iniciatives extraordinàries i amb l'oració habitual, s'elevi una súplica apassionada a Déu, Creador i amant de la vida*. Per aconseguir-lo, i mirant de facilitar la pregària personal i comunitària, la Sub-

comissió ha preparat uns materials (cartell, rosari, pregàries per la vida, precis per l'adoració davant el Santíssim, oracions per la celebració de l'eucaristia i la litúrgia de les hores,...) que podeu trobar a la pàgina <http://www.conferenciaepiscopal.es>. També els trobareu a la cartellera de la pàgina web del Bisbat de Lleida (www.bisbatlleida.org).

Des de la Delegació Diocesana de Família i Vida de Lleida us animem a unir-vos a aquesta iniciativa, tant a nivell personal com transmetent-lo a la vostra comunitat i pregant des d'ella, per tal que, així,

es pugui defensar la integritat de la vida humana en la seva totalitat i extensió, des dels nats fins els malalts i aquells que són ancians.

Així mateix us encoratgem a participar i celebrar el Dia de la Vida (25 de març, dia de l'Encarnació).

